

Τò σιλιέτον (Βλάχος Γεώργιος)

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Ιστορία, Αρχαιολογία, Παλαιογραφία, Στρατιωτικά & Εθνικά θέματα

Τόν πόλεμον αυτόν δεν τον έζητήσαμεν, δεν τον προεκαλέσαμεν, δεν τον

ἠθελήσαμεν. Μᾶς ἐπεβλήθη. Μᾶς ἐπεβλήθη κατὰ τὸν χυδαιότερον, κατὰ τὸν σκαιότερον τρόπον. Ἄμα ἔμειναν οἱ προπηλακισμοὶ ἀναπάντητοι, ἄμα ἠκούσθησαν μὲ σιωπηλὴν ἀπάθειαν αἱ προκλήσεις, ἄμα κατεβλήθη προσπάθεια ὅπως ἀγνοηθῆ καὶ αὐτὴ ἡ ταυτότης τῶν γενναίων οἱ ὅποιοι ἔπνιξαν ἠγκυροβολημένην τὴν «Ἑλλην», εἰς τὸ τέλος, ἐπειδὴ φόβος ὑπῆρχε μὴ αἱ ὕβρεις, αἱ συκοφανταίαι καὶ οἱ πνιγμοὶ δὲν χρησιμεύσουν καὶ δὲν γίνῃ ὁ πόλεμος, κατέφθασε χθὲς ὁ κ. Γκράτσι εἰς τὸν οἶκον τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὰς τρεῖς τὸ πρῶν, καὶ τοῦ ἐζήτησε, προχείρως, τὴν ἄδειαν νὰ μᾶς καταλάβῃ. Τὴν ἄδειαν νὰ καταλάβῃ τὴν Κέρκυραν, τὴν Ἡπειρον, τὴν Κρήτην, τὸν Πειραιᾶ, κάτι «στρατηγικὰ σημεῖα», χρήσιμα εἰς τοὺς Ἰταλοὺς. Καὶ ὅταν καὶ εἰς αὐτὸ τὸ αὐθαδὲς αἴτημά του δὲν ἐδόθη ἀμέσως ἀπάντησις, ἀμέσως ἐδήλωσεν ὅτι μετὰ ὥρας τρεῖς οἱ Ἰταλοὶ θὰ εἰσέβαλλον εἰς τὸ ἔδαφός μας.

- Τότε ἀποτελεῖ κήρυξιν πολέμου τὸ διάβημά σας;

Ὁ πρεσβευτὴς δὲν ἀπήντησεν, ἀλλὰ περὶ τὰ ἐξημερώματα -μετὰ ὥρας ὄχι κἂν τρεῖς ἀλλὰ δύο- ἀπήντησαν ἀπὸ ξηρᾶς καὶ ἀέρος οἱ Ἰταλοὶ. Ἐπάνω, διὰ τῶν συνόρων τῆς ὑποδοῦλου των Ἀλβανίας, ἐπεχείρησαν νὰ προσβάλουν τὰς θέσεις μας. Ἐδῶ, ἔφθασαν μὲ τὰ ἀεροπλάνα των καὶ τὰς βόμβας των καὶ ἐκτύπησαν τὰς Πάτρας, τὴν Κόρινθον, τὸ Τατόι. Διατί;... Διότι κατὰ βάθος εἶναι μωροί. Διότι, ἔχοντες ἀνάγκην νὰ νικήσουν εἰς αὐτὸν τουλάχιστον τὸν πόλεμον κάτι, ἐπίστευσαν ὅτι ἐδῶ, εἰς τὴν Ἑλλάδα, θὰ τοὺς δοθῆ ἡ εὐκόλος νίκη, καὶ ὅτι ἐδῶ θὰ συναντήσουν ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι θὰ τακτοποιήσουν μὲ τοὺς ἀριθμοὺς τὴν τιμὴν των καὶ θὰ μετρήσουν τὰ ὅσα ἔχουν πυροβόλα καὶ ἀεροπλάνα καὶ ἄρματα μάχης καί, ἄμα πειθοῦν ὅτι δὲν ἔχουν οὐδὲ τὸ δέκατον ἐκείνων τὰ ὅποια διαθέτουν οἱ Ἰταλοὶ, θὰ παραδώσουν τὴν γῆν των εἰς τοὺς στρατοὺς των ἀμαχητὶ καὶ ἀμαχητὶ τὰς παρειάς των εἰς τοὺς κόλαφους των.

Ἀλλὰ διατὶ πρὶν ἐδῶ κινηθῆ πρὸς τὸν πρωθυπουργικὸν οἶκον ὁ φαιδρότατος ἀντιπρόσωπός των καὶ κινηθῆ ἐκεῖ εἰς τὴν Ἡπειρον ὁ στρατός των, δὲν ἔρριπτον ἐν πρόχειρον βλέμμα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν;... Πότε ἡ Ἑλλὰς παρεδόθη ἀμαχητί; Πότε ἐνικήθη πρὶν ποτίσῃ τὸ χῶμα της μὲ τὴν τελευταίαν ρανίδα τοῦ αἵματός της; Εἰς ποίαν στιγμὴν ἔκαμε λογαριασμοὺς τῶν δυνάμεών της πρὸς τὰς δυνάμεις τοῦ ἀντιπάλου της, διὰ νὰ μάθῃ ἔπειτα ἂν ἔχη τὴν δυνατότητα νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν τιμὴν της; Κράτος μικρὸν μὲ ἱστορίαν μεγίστην, μήτηρ θηλάσασα τὴν ὑφήλιον, φάρος λαμπροτάτου φωτός, ἡ Ἑλλὰς, καταυγάσασα τοὺς αἰῶνας, ἔδωσεν εἰς ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα ὄχι μόνον τὴν ζωὴν, τὸ φῶς, τὸν πολιτισμόν, τὰ γράμματα καὶ τὰς τέχνας, ἀλλὰ καὶ τὸ παράδειγμα τῆς αὐτοθυσίας καὶ τοῦ ἠρωισμοῦ, τὴν Σαλαμίνα, τὰς Θερμοπύλας, τὸ Ζάλογγον, τὸ Σοῦλι, τὸ Μεσολόγγι...

Κληρονόμοι πλοῦτου τόσον μεγάλου, βαρεῖς ἀπὸ τὸν φόρτον τόσων θρύλων καὶ

τόσων παραδόσεων, πῶς μᾶς ἐφαντάσθησαν τώρα κύπτοντας ἐμπρὸς εἰς τὰ κατάστιχα τῶν πετρελαίων καὶ τῆς βενζίνης καὶ τῶν μηχανοκίνητων μονάδων καὶ ἀποφασίζοντας νὰ παραδώσωμεν τὴν ἱστορίαν μας εἰς τοὺς ἀριθμοὺς καὶ εἰς τὰ πετρέλαια τὴν τιμὴν μας;...

Θὰ ἀποθάνωμεν ὅλοι. Χωρὶς νὰ πρέπη, χωρὶς νὰ τὸ θέλωμεν. Διότι ὅταν ὁ πόλεμος ἐξερράγη, ὅταν οἱ ἰσχυροὶ συνεπλάκησαν, προσεπαθήσαμεν παντὶ τρόπῳ νὰ ἔχωμεν τὴν πτωχὴν μας εὐτυχίαν εἰς μίαν γωνίαν ἀπυρόβλητον καὶ τιμίαν. Δὲν εἴχομεν ἐχθρότητα, δὲν εἴχομεν μίση. Ἦθελήσαμεν νὰ μείνωμεν ἔξω του ἀγῶνος τῶν ἄλλων, ἐπιβάλλοντες σιωπὴν καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς παλμοὺς τῆς καρδίας μας. Δὲν προεκαλέσαμεν κανένα, δὲν ἠπατήσαμεν κανένα, δὲν ἠθελήσαμεν οὐδὲ στόχοι ὑπονοιῶν νὰ ὑπάρξωμεν ἀπέναντι οὐδενός. Ἀλλ' ἄλλως ἔδοξεν εἰς τὴν Μοῖραν καὶ εἰς τοὺς αἰωνίους Βρούτους αὐτῆς τῆς γῆς. Ἐκεῖ εἰς τὴν γωνίαν ὅπου ἠλπίζαμεν ὅτι δὲν θὰ μᾶς φθάσουν αἱ σφαῖραι καὶ τὰ θραύσματα τῶν ὀβίδων, παρουσιάσθη ἐξαφνικὰ τὸ στιλέτον. Θὰ τὸ ὑποδεχθῶμεν -τὸ ὑπεδέχθημεν ἤδη- μὲ τὸ μέτωπον ὑψηλά, μὲ τὸ στῆθος προτεταμένον, μὲ τὰς χεῖρας ἐνόπλους, μὲ κάτι ἀνώτερον ἀπὸ τὸν χάλυβα, τὰ ἀεροπλάνα καὶ τὸ πετρέλαιον: μὲ τὸ θάρρος καὶ μὲ τὰ πτερὰ τῆς ψυχῆς. Θὰ ἀποθάνωμεν ὅλοι, χωρὶς νὰ πρέπη καὶ χωρὶς νὰ τὸ θέλωμεν. Καὶ ἂν οἱ Ἴταλοὶ κατορθώσουν νὰ νικήσουν ἕνα λαὸν ὁ ὁποῖος ἔχει ἀποφασίσει νὰ ἀποθάνῃ, ἔ, τότε θὰ εἶναι ἡ ἀπὸ αἰώνων πρώτη μεγάλη καὶ παράδοξος νίκη των. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν θὰ συμβῆ. Ἡ Ἑλλὰς θὰ νικήσῃ, θὰ νικήσῃ ἡ αὐτοθυσία, τὸ θάρρος, ἡ ἰδέα -καὶ τὸ στιλέτον θὰ ἠττηθῆ.

Σημείωσις:

Φαίνεται ὅτι ὁ Γ. Βλάχος δὲν ἔχει ἀκόμη ἀκριβῆ γνώσιν τῶν γεγονότων κατὰ τὴν συνάντησιν τοῦ Ἰωάννη Μεταξᾶ μὲ τὸν πρέσβη τῆς Ἰταλίας. Τὰ λεπτομερῆ γεγονότα θὰ περιγράψῃ ὁ Γ. Βλάχος στὸ ἄρθρο του τῆς 9ης Νοεμβρίου, «Μιὰ ἱστορικὴ στιγμή: 28ῆ Ὀκτωβρίου, ὥρα 3ῆ π.μ. - Συνομιλία μὲ τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἰ. Μεταξᾶν».

Πηγή: agiazoni.gr